

Бандурін В.,

курсант 1-го курсу ННІ
та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Бойко О.

старша викладачка кафедри ТСП
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ У ПІДРОЗДІЛАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Актуальність теми полягає в необхідності забезпечення оптимального рівня фізичної підготовленості військовослужбовців підрозділів Національної гвардії України для ефективного виконання ними своїх обов'язків та забезпечення національної безпеки. З урахуванням складностей та загроз, з якими стикаються сучасні війська, фізична готовність військових стає дуже важливою. Розвиток технологій та зміни військових загроз також вносять зміни у вимоги до фізичної підготовленості військовослужбовців, що підкреслює актуальність дослідження цієї теми.

Результати дослідження фізичної підготовленості військовослужбовців Національної гвардії України виявили ряд проблем та недоліків. Аналіз показав, що деякі військовослужбовці не досягають потрібного рівня фізичної готовності, що може негативно позначитися на їх здатності виконувати військові обов'язки. Висновки дослідження свідчать про необхідність вдосконалення системи фізичної підготовки та впровадження ефективних заходів для підвищення рівня фітнесу військовослужбовців. Такі заходи можуть включати розробку індивідуальних програм тренувань, впровадження мотиваційних заходів та модернізацію обладнання для тренувань. Такий комплексний підхід сприятиме покращенню фізичної готовності військовослужбовців та підвищить їхню загальну ефективність у виконанні службових обов'язків [1].

У дискусії щодо фізичної підготовленості військовослужбовців Національної гвардії України обговорювалися різні аспекти. Деякі учасники висловлювали думку про те, що поточна система фізичної підготовки не відповідає сучасним вимогам і потребам. Вони наголошували на необхідності більш ефективної організації тренувань та використанні передових методик. Інші учасники висловлювали стурбованість щодо факторів, що можуть впливати на здоров'я військовослужбовців під час тренувань, таких як травми або перевтома. Пропонувалися різні шляхи вирішення цих проблем, включаючи підвищення контролю над

тренуваннями, вдосконалення методів відновлення після фізичного навантаження та посилення медичного супроводу. Дискусія показала, що існує загальне бажання покращити систему фізичної підготовки військовослужбовців з метою забезпечення їхньої готовності до виконання військових обов'язків.

Узагальнюючи дослідження фізичної підготовленості військовослужбовців Національної гвардії України, можна зробити декілька важливих висновків. Перш за все виявлено, що існують проблеми з організацією та ефективністю системи фізичної підготовки, які можуть негативно впливати на загальний стан готовності військовослужбовців до виконання своїх обов'язків. Деякі проблеми пов'язані з нестачею ресурсів, недостатньою кваліфікацією тренерського складу та неефективними методиками тренувань [2].

Однак дискусія також показала, що існує загальне бажання вирішити ці проблеми та покращити систему фізичної підготовки. Пропонувалися різні шляхи вдосконалення, такі як впровадження передових методик тренувань, підвищення контролю над процесом підготовки, а також забезпечення військовослужбовців необхідними ресурсами та медичним супроводом.

Тому важливо продовжувати дослідження у цій області та приймати конкретні заходи для поліпшення фізичної підготовленості військовослужбовців, що сприятиме підвищенню їхньої готовності до виконання військових обов'язків та зміцненню обороноздатності країни.

Практична значимість отриманих результатів дослідження полягає в тому, що вони можуть послужити основою для подальших поліпшень у системі фізичної підготовки військовослужбовців Національної гвардії України. Розуміння проблем та недоліків у цій сфері дозволить розробити конкретні заходи з їх вирішення та впровадити ефективніші методики тренувань [3].

Це може призвести до покращення загального стану готовності військовослужбовців до виконання своїх обов'язків, забезпечуючи більшу безпеку та ефективність їхньої діяльності. Крім того, вдосконалення системи фізичної підготовки може сприяти підвищенню морального духу та мотивації військовослужбовців, що важливо для зміцнення обороноздатності країни в цілому.

Таким чином, результати дослідження мають велике практичне значення, оскільки вони можуть допомогти у вдосконаленні системи фізичної підготовки військовослужбовців та підвищенні їхньої ефективності та безпеки виконання військових обов'язків.

Подальші дослідження в цій області можуть спрямовуватися на більш детальний аналіз факторів, що впливають на рівень фізичної підготовленості військовослужбовців, таких як програми тренувань, режим харчування, стан здоров'я тощо. Також важливо провести дослідження щодо ефективності

введених заходів з покращення фізичної підготовки та їх впливу на рівень бойової готовності підрозділів Національної гвардії.

Додатково можна розглянути можливості використання сучасних технологій у процесі фізичної підготовки, введення інноваційних методик та програм тренувань. Також важливо дослідити вплив психологічних аспектів на ефективність фізичної підготовки військовослужбовців та їхню загальну готовність до виконання військових завдань [4].

Додаткові дослідження у цих напрямках можуть сприяти подальшому покращенню системи фізичної підготовки та підвищенню ефективності діяльності Національної гвардії України.

Список використаних джерел:

1. Криворучко П. П., Хміляр О. Ф. Морально-психологічний стан військового підрозділу: оцінка та прогнозування. Київ : Молода нація, 2005. 63 с.
2. Ложкін Г. В. Психологічне супроводження військовослужбовців у діяльності за екстремальних умов. Київ : МОУ, 2003. 218 с.
3. Номеровський С. В. Освітньо-методична функція системи фізичної підготовки військовослужбовців і ступінь її наукового обґрунтування. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. 2011. № 3. С. 126-130.
5. Романчук В. М., Романчук С. В. Фізична підготовка у Збройних Силах України : навч. посіб. Житомир : ЖВІРЕ, 2004. 144 с.
6. Грибан В. Г., Мельников В. Л., Казначеев Д. Г., Хрипко Л. В. (2019). Фізичне виховання: підручник. Дніпро: ДДУВС, 232 с.

Бондаренко Б.

курсант 2 курсу ННІ права
та підготовки фахівців
для підрозділів
Національної поліції

Плахотний А.

старший викладач кафедри ТСП
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Застосування спеціальних засобів є одним із примусових поліцейських заходів, який чітко регламентується Законом України «Про Національну поліцію», а саме статтею 45 [1]. Але слід зазначити, що застосування даного заходу примусу потребує чіткої підстави для використання, не порушуючи конституційних прав і свобод людини і громадянина. У статті 27 Конституції України закріплено один із найважливіших обов'язків держави – захист

життя людини, яка визнається найвищою соціальною цінністю [2]. Виконуючи свій мандат, держава вимагає від правоохоронних органів забезпечувати імплементацію цих конституційних положень і надає їм право вдаватися до заходів примусу як крайнього засобу, що також включає застосування спеціальних засобів [3, с. 126].

Оскільки використання цих засобів обмежує конституційні права і свободи громадян, на яке вони спрямовані, вони є джерелом підвищеної небезпеки і їх обіг має бути чітко регламентований [3, с. 126].

Серед науковців, які досліджували дану тематику, можемо виокремити таких: А. Плахотний, В. Покайчук, Є. Бахчеван, А. Березняк, О. Фролов, Б. Шаповалов, які розглядали проблематику даної теми, пропонуючи шляхи вирішення.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 у зв'язку з воєнною агресією Російської Федерації проти України введено воєнний стан, який пролонговано [4]. Згідно зі ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» [5] та п. 24 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію» [1] відповідно до покладених на поліцію завдань вона бере участь у забезпеченні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану, зокрема у виконанні завдань територіальної оборони, що потребує законного застосування спеціальних засобів, не порушуючи конституційних прав і свобод людини і громадянина, які захищаються державою на міжнародному та національному рівнях.

Таким чином, аналізуючи чинне українське законодавство, можемо виокремити чіткий перелік спеціальних засобів, що наразі знаходяться на озброєнні Національної поліції та застосовуються поліцейськими для виконання покладених на них завдань в умовах воєнного стану: 1) гумові та пластикові кийки; 2) електрошокові пристрої контактної та контактнo-дистанційної дії; 3) засоби обмеження рухомості (кайданки, сітки для зв'язування тощо); 4) засоби, споряджені речовинами сльозогінної та дратівної дії; 5) засоби примусової зупинки транспорту; 6) спеціальні маркувальні та фарбувальні засоби; 7) службові собаки та службові коні; 8) пристрої, гранати та боеприпаси світлозвукової дії; 9) засоби акустичного та мікрохвильового впливу; 10) пристрої, гранати, боеприпаси та малогабаритні підривні пристрої для руйнування перешкод і примусового відчинення приміщень; 11) пристрої для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії; 12) засоби, споряджені безпечними димоутворювальними препаратами; 13) водомети, бронемашини та інші спеціальні транспортні засоби [2].

Слід додати, що застосування спеціальних засобів поліцейськими повинно відбуватися відповідно до чітких підстав та законодавства. Тому можемо зробити проміжний висновок, що законодавчий акт, який регулює застосування даних засобів, а саме Закон України «Про Національну поліцію», регламентує вичерпний та чіткий перелік спеціальних засобів,